

From last time

1. Etymology 1) Plenty 2) Stream

2. Three Views of the David/Meirav/Michal Marriages

	Kiddushin of Meirav and David	Marriage of Meirav and Adriel	Marriage of Michal and David
Rabbi Yosi (Sanhedrin 19b)	Real	Prohibited	Meirav died, then David married Michal
Rabbi Yehoshua ben Korhah (Sanhedrin 19b)	Erroneous	Legitimate	David married Michal
Commentators to Shemuel I 18	Never happened	Legitimate	David married Michal

18:25-27 David Marries Michal

3. Malbim to Shemuel I 18:25

אם לוחמים והורגים בדרך מלחמה אין בזה משטמה על השר הצבא, אבל אם יפול על אנשים היושבים לבטח וכורת ערלותיהם דרך גנאי, זה אינו דרך מלחמה, רק דרך צורר ומתנגם, שבהכרח ישמרו הפלשתים עליו איבה גדולה ויתנכלו לנקום בו:

If they fight and kill in the manner of war, there is no antagonism toward the military officer. But if he were to fall upon people who were living securely, and cut off their foreskins in a humiliating way, this would not be the manner of war, but only that of an enemy, a punitive measure, and the Philistines would certainly keep great enmity toward him and plot to avenge this upon him.

4. Brit milah and Jewish religious/ethnic identity (incomplete)

- Bereishit 17
- Shemot 12
- Yehoshua 5

5. Brit milah and Philistine religious/ethnic identity (incomplete)

- Shoftim 14:3 Shimshon's Philistine wife
- Shemuel I 14:6-7 Yehonatan's insult of the Philistines
- Shemuel I 17:26, 36 David's insult to Goliath
- Here The marriage gift
- Shemuel I 31:4 Shaul's fear
- Shemuel II 1:20 David's insult of the Philistines

6. Avraham Faust, *The Bible, Archaeology, and the Practice of Circumcision in Israelite and Philistine Societies*, J. of Biblical Literature 134:2 (2015)

Circumcision, however, was practiced by many groups in the ancient Near East, and it is commonly accepted that if circumcision was an ethnic marker, it functioned mainly against the "foreign" Philistines, who did not practice it. Interestingly, all the biblical texts that depict the Philistines as ערלים (uncircumcised) project this reality into the pre-monarchic period (Iron I), regardless of their date, source, or genre. Not a single text, regardless of genre, uses this pejorative to describe the Philistines in the monarchic period (Iron II). This clear-cut dichotomy is supported by additional historical and archaeological lines of evidence (direct and indirect) and is in line with other changes in Philistine culture. All this seems to suggest that the Philistines started to circumcise in Iron II, the time when they ceased to manufacture their Aegean-inspired decorated pottery, adopted the local script, changed their foodways, and so on...

7. Ralbag to Shemuel I 14:6

לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה - רמז מזה כי מפני פחיתות' והיותם נבדלים ראוי שיהיו יונתן ונושא כליו נעזרי' בש"י לנצח אותן...

"Let us go, cross to the garrison of these uncircumcised ones" – He hinted with this that because of their low status and their being set apart, it would be appropriate that Yonatan and his armour-bearer should be aided by Gd to defeat them...

8. Ralbag to Shemuel II 1 Lesson 30

שאלין ראוי לאדם שיהיה מסרב מאד במה שיבקשו ממנו הגדולים, ולזה תמצא כי דוד היה מסרב תחלה לקחת את בת המלך מצד מה שזכר שהוא בלתי ראוי לה, וכאשר ראה שעם כל זה היה חפץ המלך שיתחתן בו נתרצה להתחתן בו והראה לשאול טוב הצלחתו...

One should not refuse greatly when great people ask something of him. Therefore you find that David refused to wed the princess at first, as he mentioned that he was not worthy of her, and when he saw that despite this the king wanted him to marry, he agreed to marry, and he demonstrated his prowess to Shaul...

9. Abarbanel to Shemuel I 18:25

ושאול צוה להשיב לו שלא ימנע מפני זה מהתחתן בו, כי הוא לא היה חפץ במוהר ומתן אחר כי אם במאה ערלות פלשתים, באמרו שהיה עושה זה להנקם מאויביו...

And Shaul commanded to respond to him that this should not prevent him from marrying, for [Shaul] did not desire another *mohar* and gift, but only 100 Philistine foreskins, saying he wanted this to punish his foes...

10. וימלאום

- Gifts (Bamidbar Rabbah 13:14)
- To present (Rashi, as explained in Otzar Laazei Rashi)
- To complete a quota (Radak, Abarbanel)

11. Radak to Shemuel I 18:27

עבדיו הביאום לו, כי דוד לא הביאם לפני המלך, אך שלחם ביד עבדי שאול או ביד אנשי דוד, כמשפט המהר שמשלה אותו אדם ביד אחר. His servants brought them to him, for David did not bring them before the king, but he sent them with Shaul's servants or with David's men, like the *mohar* one sends with another person.

12. Abarbanel to Shemuel I 18:27

שלא הביאם לפני מיכל שלא היה ראוי לצניעותה כי אם לפני המלך. ורמז הכ' שלא הביאם דוד בידו כי חרפה הוא לו כי אם על ידי עבדיו, ולזה אמר "וימלאום למלך", ר"ל שאנשיו הביאום לפניו ומלאו חובה...

He did not bring them before Michal, for it would not have suited her *tzniut*, but he brought them before the king. And the text hinted that David did not bring them in his hands, for that would have been shameful for him, but via his servants. Thus it says, "And he completed them to the king," meaning that his men brought them before him, completing the quota...

13. Abarbanel to Shemuel I 18:26

וזה לא לאהבת מיכל כי אם מפני הכבוד להתחתן במלך. This was not for love of Michal, but for the honour of marrying into the king's family.

14. Parallels

- Story
  - Father-in-law with two daughters plotting against son-in-law
  - Son-in-law gives double the gift that is demanded
  - The son-in-law flees with his wife's consent/help to escape harm from his father-in-law, and then ultimately they come to peace between them
- Text
  - The completion of time   Bereishit 29:21 and Shemuel I 18:26
  - Terafim   Bereishit 31:34 and Shemuel I 19:13
  - Peace deal   Bereishit 31:53 and Shemuel I 24:15

15. Rabbi Amnon Bazak, *מערכת היחסים בין דוד ומיכל על רקע יחסי יעקב ורחל*, Megadim 36 (5763)

ברם, דווקא ההשוואות האלה מחדדות את ההבדל העיקרי שבין שני הסיפורים. בעוד שאצל יעקב חוזר המקרא שוב ושוב על אהבתו לרחל "ויאהב יעקב את רחל... ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה... ויאהב גם את רחל מלאה" (בראשית כ"ט, יח-ל), הרי שאצל דוד נעדר רגש זה לחלוטין. העדר זה מודגש דווקא על ידי הימצאותו הנדירה אצל מיכל "ותאהב מיכל בת שאול את דוד... ומיכל בת שאול אהבתהו" (שמ"א י"ח, כ-כח).

יתרה מזאת, במהלך הפרק מתברר מה באמת עומד מאחורי התלבטותו של דוד אם להתחתן עם מיכל:

וַיֹּאמֶר דָּוִד הַנְּקִלָה בְּעֵינֶיכֶם הַתַּחֲתֵנִי בְּמֶלֶךְ (יח:כג)

וַיֵּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי דָוִד לְהַתַּחֲתֵנִי בְּמֶלֶךְ (יח:כו)

But these similarities, specifically, sharpen the essential difference between the two stories. Even as the text reiterates repeatedly regarding Yaakov that he loved Rachel, "And Yaakov loved Rachel... And they were as a few days in his eyes due to his love for her... And he loved Rachel more than Leah" (Bereishit 29:18-30), this emotion is entirely absent regarding David. This absence is specifically emphasized regarding Michal: "And Michal daughter of Shaul loved David... And Michal daughter of Shaul loved him" (Shemuel I 18:20-28)

More, during the flow of the chapter, the source of David's doubt about marrying Michal becomes clear: "And David said: Is it light in your eyes to marry to the king?" (18:23) "And it was good in David's eyes to marry to the king." (18:26)

18:28-30 David and Shaul Deteriorate

16. Ralbag to Shemuel I 18:28

זה גם כן היה מוסיף יראה לשאול כי זה מורה על טוב הצלחת דוד ועל כי המלוכה תהיה לו, כי עם התברר לבת שאול ששונא אביה את דוד עם כל זה נקשרה אהבת' בו. עם שזה גם כן יהיה סבה מה מונעת שאול מהריגת דוד כדי שלא יכאב לב בתו. ועוד כי יתכן שהיא תגל' לדוד סודות אביה ויהיה מפני זה נשמר מהרעה אשר יחשב לעשו' לו:

17. Malbim to Shemuel I 18:30

כאשר חשב שאול שע"י שיכרות ערלות פלשתים יגורו אתו מלחמות עד מות בעד חרפתם, כן היתה, "כי יצאו שרי פלשתים" לנקום מדוד. אבל דוד לא התחבא מפניהם, ונלחם והשכיל יותר מכל עבדי שאול. ותחת שחשב שאול להפילו עי"כ ביד פלשתים, היה להפך כי וייקר שמו מאד:

18. Midrash Shemuel 22:2

רבי יהודה ברבי סימון אמר נתייקר שמו מאוד בהלכה. כיון ששמעו פלשתים שנשא דוד אשה, אמרו כתיב בתורה "כי יקח איש אשה חדשה וגו'" (דברים כ"ד ח'), הרי שעה שנקפוץ על דוד ונאבדנו מן העולם, והם אינן יודעין שדוד חכם ודורש: במה דברים אמורים? במלחמות הרשות, אבל במלחמת מצוה הכל יוצא, אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה. רבי יהודה אומר לא כי אלא במה דברים אמורים במלחמת מצוה, אבל במלחמת חובה, הכל יוצא אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה.